

2 TESSALONIKERNE

1

2

3

KAPITEL 1

Paulus og Silvanus og Timotheus til Thessalonikernes Menighed i Gud vor Fader og den Herre Jesus Kristus:

² Nåde være med eder og Fred fra Gud vor Fader og den Herre Jesus Kristus!

³ Vi ere skyldige altid at takke Gud for eder, Brødre! som tilbørligt er, fordi eders Tro vokser overmåde, og den indbyrdes Kærlighed forøges hos hver enkelt af eder alle,

⁴ så at vi selv rose os af eder i Guds Menigheder for eders Udholdenhed og Tro under alle eders Forfølgelser og de Trængsler, som I udstå,

⁵ et Bevis på Guds retfærdige Dom, for at I kunne agtes værdige til Guds Rige, for hvilket I også lide;

⁶ hvis ellers det er retfærdigt for Gud at give dem Trængsel til Gengæld, som trænge eder,

⁷ og eder, som trænges, Hvile med os ved den Herres Jesu Åbenbarelse fra Himmelen med sin Krafts Engle,

⁸ med Lueild, når han tager Hævn over dem, som ikke kende Gud, og over dem, som ikke lyde vor Herres Jesu Evangelium,

⁹ de, som jo skulle lide Straf, evig Undergang bort fra Herrens Ansigt og fra hans Vældes Herlighed.

¹⁰ når han kommer for på hin Dag at herliggøres i sine hellige og beundres i alle dem, som have troet; thi troet blev vort Vidnesbyrd til eder.

¹¹ Derfor bede vi også altid for eder, at vor Gud vil agte eder Kaldelsen værdige og med Kraft fuldkomme al Lyst til det gode og Troens Gerning,

¹² for at vor Herres Jesu Navn må herliggøres i eder, og I i ham.

KAPITEL 2

Men vi bede eder, Brødre! angående vor Herres Jesu Kristi Tilkommelse og vor Samling til ham,

² at I ikke i en Hast må lade eder bringe fra Besindelse eller forskrække hverken ved nogen Ånd eller ved nogen Tale eller Brev, der skulde være fra os, som om Herrens Dag var lige for Hånden.

³ Lad ingen bedrage eder i nogen Måde; thi først må jo Frafaldet komme og Syndens Menneske åbenbares, Fortabelsens Søn,

⁴ han, som sætter sig imod og ophøjer sig over alt. hvad der kaldes Gud eller Helligdom, så at han sætter sig i Guds Tempel og udgiver sig selv for at være Gud.

- ⁵ Komme I ikke i Hu, at jeg sagde eder dette, da jeg endnu var hos eder?
- ⁶ Og nu vide I, hvad der holder ham tilbage, indtil han åbenbares i sin Tid.
- ⁷ Thi Lovløshedens Hemmelighed virker allerede, kun at den, som nu holder tilbage, først må komme af Vejen
- ⁸ og da skal den lovløse åbenbares, hvem den Herre Jesus skal dræbe med sin Munds Ånde og tilintetgøre ved sin Tilkommelses Åbenbarelse,
- ⁹ han, hvis Komme sker ifølge Satans Kraft, med al Løgnens Magt og Tegn og Undere
- ¹⁰ og med alt Uretfærdigheds Bedrag for dem, som fortabes, fordi de ikke toge imod Kærligheden til Sandheden, så de kunde blive frelste.
- ¹¹ Og derfor sender Gud dem kraftig Vildfarelse, så at de tro Løgnen,
- ¹² for at de skulle dømmes, alle de, som ikke troede Sandheden, men fandt Behag i Uretfærdigheden.
- ¹³ Men vi ere skyldige at takke Gud altid for eder, I af Herren elskede Brødre! fordi Gud har udvalgt eder fra Begyndelsen til Frelse ved Åndens Helligelse og Tro på Sandheden,
- ¹⁴ hvortil han kaldte eder ved vort Evangelium, for at I skulde vinde vor Herres Jesu Kristi Herlighed.
- ¹⁵ Så står da fast, Brødre! og holder fast ved de Overleveringer, hvori I bleve oplærte, være sig ved vor Tale eller vort Brev.
- ¹⁶ Men han selv, vor Herre Jesus Kristus og Gud vor Fader, som har elsket og givet os en evig Trøst og et godt Håb i Nåde,
- ¹⁷ han trøste eders Hjerter og styrke eder i al god Gerning og Tale!

KAPITEL 3

- I** øvrigt, Brødre! beder for os, at Herrens Ord må have Løb og forherliges ligesom hos eder,
- ² og at vi må fries fra de vanartige og onde Mennesker; thi Troen er ikke alles.
- ³ Men trofast er Herren, som skal styrke eder og bevare eder fra det onde;
- ⁴ og vi have den Tillid til eder i Herren, at I både gøre og ville gøre, hvad vi byde.
- ⁵ Men Herren styre eders Hjerter til Guds Kærlighed og til Kristi Udholdenhed!
- ⁶ Men vi byde eder, Brødre! i vor Herres Jesu Kristi Navn, at I holde eder borte fra enhver Broder, som vandrer uskikkelig og ikke efter den Overlevering, som de modtog af os.
- ⁷ I vide jo selv, hvorledes I bør efterfølge os. Thi vi have ikke levet uskikkelig iblandt eder,
- ⁸ ikke heller spiste vi nogens Brød for intet, men arbejdede med Møje og Anstrengelse, Nat og Dag, for ikke at være nogen af eder til Byrde.
- ⁹ Ikke fordi vi ikke have Ret dertil; men vi vilde give eder et Forbillede i os selv, for at I skulde efterfølge os.
- ¹⁰ Også da vi vare hos eder, bød vi eder jo dette, at dersom nogen ikke vil arbejde, så skal han heller ikke have Føden!
- ¹¹ Vi høre nemlig, at nogle vandre uskikkelig iblandt eder, idet de ikke arbejde, men tage sig uvedkommende Ting for.
- ¹² Sådanne byde og formane vi i den Herre Jesus Kristus, at de skulde arbejde i Stilhed og således spise deres eget Brød.
- ¹³ Men I, Brødre! bliver ikke trætte af at gøre det gode!
- ¹⁴ Men dersom nogen ikke lyder vort Ord her i Brevet, da mærker eder ham; hav intet

Samkvem med ham, for at han må skamme sig!

15 Dog skulle I ikke agte ham for en Fjende, men påminde ham som en Broder!

16 Men han selv, Fredens Herre, give eder Freden altid, i alle Måder! Herren være med eder alle!

17 Hilsenen med min, Paulus's, egen Hånd, hvilket er et Mærke i hvert Brev. Således skriver jeg.

18 Vor Herres Jesu Kristi Nåde være med eder alle!

For other languages please go to **www.wordproject.org**